

Muchomor czerwony. *Amanita muscaria*.

Amanita muscaria to psychoaktywny grzyb, który rośnie powszechnie na półkuli północnej. Muchomor czerwony to duży grzyb o białych skrzelałach, białych plamach, zwykle czerwony, aczkolwiek starsze osobniki są pomarańczowe. Jest jednym z najbardziej rozpoznawalnych i powszechnie spotykanych w kulturze grzyb.

Jest znany ze swoich właściwości halucynogennych, które pochodzą z jego głównych składników psychoaktywnych - kwasu ibotenowego i muscymolu. Muscymol jest silnym, selektywnym agonistą receptora GABA, który wywołuje działanie uspokajające i deliryczne. Chociaż sklasyfikowany jako trujący, doniesienia o zgonach ludzi w wyniku jego spożycia są niezwykle rzadkie. Po parzeniu - które osłabia jego toksyczność i rozkłada substancje psychoaktywne grzyba - jest spożywany w niektórych częściach Europy, Azji i Ameryki Północnej. *Amanita muscaria* był używana jako środek odurzający i enteogen przez ludy Syberii i ma znaczenie religijne w tych kulturach. W zachodniej Syberii stosowanie *A. muscaria* było ograniczone do szamanów, którzy używali go jako alternatywnej metody osiągania stanu transu. We wschodniej Syberii *A. muscaria* była używana zarówno przez szamanów, jak i osoby świeckie, i była używana zarówno rekreacyjnie, jak i religijnie.

Muchomor czerwony jest grzybem występującym pospolicie na terenie całej Polski, globalnie natomiast spotykany jest na całej półkuli północnej w strefie klimatu umiarkowanego. Rośnie w lasach liściastych, iglastych i mieszanych, szczególnie często występując w pobliżu siedlisk brzozy brodawkowatej. Owocniki mogą pojawiać się od czerwca do listopada, przy czym powszechnie uważa się, że do zastosowań enteogenicznych/rekreacyjnych lepiej nadają się grzyby zebrane w lecie, mające jakoby charakteryzować się korzystniejszym stosunkiem zawartych alkaloidów, przez co miałyby być mniej toksyczne, a bardziej psychoaktywne, niż owocniki zbierane jesienią. Być może za efekt ten odpowiadają wysokie temperatury i duża ilość słońca w lecie, co może przyczyniać się do dekarboksylacji części kwasu ibotenowego i jego przechodzenia w muscymol już w czasie wzrostu owocników.

Efekty pojawiają się po 30 min. do 2 godz. po spożyciu. Występują wtedy: stan zmieszania, euforia, senność, estezja (hiperwrażliwość) wzrokowa i słuchowa, zaburzenia postrzegania przestrzeni i brak poczucia upływu czasu, halucynacje typowe dla dysocjantów (CEV-y i OEV-y) po spożyciu pewnych środków uspokajających, efekty wzmacniają się.

Nie odnotowano postaw agresywnych (pomimo hipotezy o spożywaniu muchomora przez Wikingów przed walkami w celu wywołania "szału"). Wspominano o suchości w jamie ustnej i mydrazji (rozszerzeniu źrenic). Po około dwóch godzinach od podania często następuje drzemka z barwnymi snami. Głęboki sen, następujący po ok. 8 godzinach jest ostatnim objawem stanu odurzenia. Dolegliwości ze strony układu pokarmowego (wymioty) nie zdarzają się przy każdym zażyciu, dlatego nie można uznać ich za objaw charakterystyczny tegoż stanu.

Alkaloidy zawarte w surowym muchomorze to kwas ibotenowy, muscymol, muskazon i muskaryna. Śmiertelnie trująca jest muskaryna gdy przyjmimy dawkę powyżej 0.5 grama, aczkolwiek zawartość muskaryny to standardowo 0.0002-0.0003% więc nie ma co się o nią martwić. Kwas ibotenowy działa psychoaktywnie ale sam w sobie wywołuje biegunkę, wymioty, i gorączkę, dlatego ten kwas należy zdekarboksylować aby przekształcić go w bezpieczny i psychoaktywny muscymol. Surowy muchomor zawiera muscymol ale w małych ilościach.

Zbiór:

Zbiera się tylko kapelusze. Grzyba wykręcamy delikatnie w prawo, by nie uszkodzić grzybni, trzon obcinamy i wyrzucamy. Błaski można wyciąć, najważniejsza jest skóra i żółta warstwa pod nią. Warto zanotować że muchomor na końcu nóżki powinien mieć bulwę.

Dawkowanie:

Ilość aktywnych substancji w grzybach może się znacząco wahać, tak samo różnie może on zadziałać na różne osoby. Dlatego zawsze zaleca się zaczynać od małych ilości. Należy też pamiętać, że pełne efekty przychodzą czasem więcej niż po godzinie od spożycia, o czym często się zapomina. Są pewne dawki umowne, zastrzegam jednak, nie na każdego musi działać tak samo. Na pierwszy raz nie powinno się zażywać więcej niż 5 gram. Samo działanie może trwać od pięciu do dziesięciu godzin (dłużej, jeśli ilość większa), choć mogą to też być tylko dwie godziny. Silniejsze są te rosnące w miejscach nasłonecznionych i suchych, to taka generalna uwaga.

Lekko: 1-5 gramów. Średnio: 5-10 gramów. Mocno: 10-30 gramów.

Przygotowanie:

Aby kwas ibotenowy zdekarboksylował się w większości do muscymolu, muchomora trzeba wysuszyć na wiór, ma się łamać w palcach. Suszyć go można w suszarce spożywczej, piekarniku, lub na powietrzu.

Susząc w piekarniku temperatura powinna wynosić 60-75 stopni C, drzwiczki powinny być otwarte aby para miała gdzie uciekać. W czasie suszenia grzyby będą się pocić, więc należy je umieścić na folii aluminiowej, wskazane też jest by grzyby polewać tą cieczą którą wydzielają.

Po wysuszeniu grzybów można je zjeść w taki sposób ale nie jest to wskazane ze względu na możliwe bóle brzucha, najlepiej jest zrobić wywar. Grzyby zalewamy taką ilością wody by wszystko pokryć, dodajemy trochę kwasku cytrynowego lub soku z cytryny i gotujemy na małym ogniu przez 20 minut, całość odcedzamy lub filtrujemy i pijemy. Ewentualnie grzyby można zalać wrzątkiem jak herbatę i wypić.

Przechowywanie:

Suszone grzyby w szczelnych, próżniowych pojemnikach na żywność, w ciemnych miejscach. Mimo tego, tracą swoje właściwości po kilku miesiącach, zwykle. Można też zamrozić świeże kapelusze, ich przydatność do spożycia będzie znacznie dłuższa.

Uwagi:

Śmiertelność zatruć muchomorem czerwonym wynosi 2-5%. Muscymol to silny psychodelik, traumatyczne przeżycia wywołane intoksykacją nim mogą prowadzić do ciężkich chorób psychicznych. To że muchomor czerwony jest halucynogeny, nie znaczy że wszystkie takie są. Inne muchomory zawierają silne trucizny jak amanitynę która jest śmiertelnie trująca.

Palenie muchomorów: powoduje efekty, ale znacznie bardziej słabe niż jedzenie. Raczej niepolecana metoda.

Napisane przez: Fudes